

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου Νόμου «περί του επί του εδάφους εργασιών ιδιωτικού δικαίου προσωπικού του δημόσιου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου».

Προς την Βουλή των Ελλήνων

Κατόπιν της υπ' αριθ. 2152/1976 απόφασης του κ. Προέδρου, περί καταρτίσεως και απόλυτου προτεραιότητας του σχεδίου νόμου «περί του επί σχεσει ιδιωτικού δικαίου προσωπικού εις εκτέλεσιν του άρθρου 103 παρ. 3 του Συντάγματος», δια της υπ' αριθ. 231/8 κατ' αριθ. 41/3.7.1976 και της αποφάσεως των Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως και Δικαιοσύνης, συνεστήθη Ειδική Επιτροπή, η οποία κατήρτισε το αρχικό προσχέδιο νόμου. Το προσχέδιο τούτο επεξεργάσθη εν συνεχεία η υπ' αριθ. 7 παρ. 1 του Ν. 203/1970 Ειδική Κεντρική Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή και αφού επήλθον έναι τροποποιήσεις επί του αρχικού προσχεδίου διατυπωθή τελικώς το υποβαλλόμενον προς ψήφισιν σχέδιον νόμου «περί του επί συμβάσει εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικού του δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου» με την εξαίρεση ότι τούτο ανταποκρίνεται προς τον σκοπόν του Συνταγματικού νομοθέτου.

Κατά βασικήν αρχήν του διοικητικού μας συστήματος αι διαρκείς φύσεως, ήτοι: αι τακτικά, υπηρεσιακά ανάγκαι του Κράτους αι σχετιζόμενα άμεσα με την άσκηση της διοικητικής λειτουργίας, εξυπηρετούνται δια τακτικών υπαλλήλων, ήτοι: δι' υπαλλήλων προστατευομένων υπό των περί μονιμότητος διατάξεων του Συντάγματος.

Πέραν όμως των υπηρεσιακών τούτων ανάγκων άνέκυψαν κρατικά ανάγκαι λόγω της παρατηρηθείσης, ίδια κατά τας τελευταίας δεκαετίας ραγδαίας αύξησεως των ποικιλομόρφων αρμοδιοτήτων του Κράτους επί πλείστον τομέων του συγχρόνου έιου, ή καλύτερι των οποίων επιβάλλεται να γίνει δια προσωπικού επί σχεσει ιδιωτικού δικαίου, διότι εις τας πλείστας των περιπτώσεων αύτη δεν καθίσταται έφικτή ούτε και ένδεξιμένη, ως εκ της φύσεως των ανάγκων τούτων, μη αναφερομένων εις την άσκηση διοικητικής λειτουργίας, δια προσωπικού συνδεομένου δια σχέσεως του δημοσίου δικαίου.

Κατά το παρελθόν τούτου φύσεως ανάγκαι, έν όψει μη ειδικής προβλέψεως υπό του Συντάγματος, εξυπηρετούντο δι' εκτάκτου έν γένει προσωπικού όπερ έχαρακτηρίζετο υπό ποικίλας όνομασίας, ήτοι: ως έκτακτον, προσωρινόν, πρόσκαιρον, ήμερομίσθιον, επί συμβάσει δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου κλπ. Αλλά ή κατά καιρούς θέσεισι διατάξεων περί προσλήψεως μη μονίμου προσωπικού, κυρίως δι' αι γινόμενα: υπερβολαί κατά την πρόσληψιν αυτού έθμιμύτητι το πρόβλημα των έκτάκτων, οίτινες παρά την πρόσληψιν αυτών εις έκτάκτου ή προσωρινάς θέσεις διετηρήθησαν επί μακρόν εις την υπηρεσίαν. Την ρύθμισιν του έντεθθεν δημιουργηθέντος προβλήματος, έν όψει: μάλιστα του ότι: εις πολλάς περιπτώσεις οι προσλαμβανόμενοι: έκάλυπτον θέσεις πληρούσας διαρκείς υπηρεσιακάς ανάγκαις (δι' ό και υπό του Συμβουλίου της Έπικρατείας έδωρηθήσαν ως τακτικοί υπάλληλοι), επεδιωξεν ό νομοθέτης, υπό την ίσχυν του Συντάγματος του 1952, δια του Ν.Δ. 4193/1961 «περί τακτικοποίησης έκτάκτου προσωπικού κλπ.» αλλά και μετά την δια του έν λόγω νομοθετήματος επιδιωχθείσαν ρύθμισιν το πρόβλημα παρέμεινε.

Το νυν ίσχυν Σύνταγμα του 1975 ήθέλησε να αντιμετώπιση το άνεκυψαν πρόβλημα και άρ' ενός δια των παρ. 2 και 3 του άρθρου 103 αυτού τίθεται: ό κανών ότι: τας οργανικάς θέσεις των δημοσίων υπηρεσιών καταλαμβάνουν μονιμοί ήμισιοί: υπάλληλοι: άρ' έτέρω δι' δια των παρ. 2 έδ. 6 του αυτού άρθρου όρίζεται: ότι: «έξαιρέσεις δύνανται να προβλέπονται: υπό ειδικού νόμου προς κάλυψιν απροβλεπτών και πειγυσών ανάγκων δια προσωπικού προσλαμβανόμενου δι'

ώρισμένην χρονικήν περίοδον επί σχεσει ιδιωτικού δικαίου» δια δε της παρ. 3 έπει: οργανικά θέσεις ειδικού επιστημονικού ως και τεχνικού ή βοηθητικού προσωπικού δύνανται να πληροϋνται δια προσωπικού προσλαμβανόμενου επί σχεσει ιδιωτικού δικαίου και ότι: «νόμος όρίζει: τους όρους της προσλήψεως ως και τας ειδικώτερας έγγυήσεις ως άς τελεί το προσλαμβανόμενον προσωπικόν». Είς εκτέλεσιν δε της έπιταγής τούτης διατυπώθη έκστικώς το καταρτίσθεν σχέδιον νόμου.

Είς την διατύπωσιν των άνωθεν τών προσλαμβανόμενον προσωπικόν προς κάλυψιν απροβλεπτών και έπιγυσών ανάγκων διατάξεων του Κεφαλαίου Β' δεν ένεργηθήσαν δυσχερείαι.

Ός προς το θέμασιν να περιληφθή ειδικόν επιστημονικόν, ως και τεχνικόν ή βοηθητικόν προσωπικόν άνεκυψεν το ζήτημα εάν το νομοθέτημα έδει να προσδιορισθ έστω και γενικώς την έννοιαν τούτου ειδικού επιστημονικού προσωπικού όσον και το τεχνικόν και βοηθητικόν τούτου. Κατ' αρχήν έκρίθη ότι: ως προς το προσωπικόν τούτο ό υπό του Συντάγματος προβλεπόμενος νόμος έδει να περιορισθ εις τον καθορισμόν των όρων της προσλήψεως ως και των ειδικώτερων έγγυήσεων υπό τας όποιαις θεόν να τελή τούτο και ότι: περαιτέρω άπέτελει: έργον του έμπνευτου ως προς την έννοιαν ήτις θεόν να δοθ ή εις τους υπό του Συντάγματος χρησιμοποιούμενους όρους (ειδικόν επιστημονικόν, τεχνικόν, βοηθητικόν), τοσούτω μάλλον καθόσον δια του σχεδίου τούτου ως εκ της γενικότητος του δι' προβλεφθή ούτε δυνατό να προβλεφθή ή δυνατότης δημιουργίας θέσεων τούτου προσωπικού, του θέματος καθορισμού των δι' έκάστην υπηρεσίαν αναγκαίους θέσεων άφ' έδντος εις τον νομοθέτην, έν όψει: της φύσεως της υπηρεσίας και των έμφανιζομένων ανάγκων αύτης.

Δέον να σημειωθ ή ότι: ό προσδιορισμός της έννοιαι των ως άνω όρων, ίδια του τεχνικού, έμσανίξει: μεγάλας δυσχερείαις. Καί ως προς την κατηγορίαν των θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού προβήλωσ υπάγονται: αι θέσεις ίδιαζούσης φύσεως και άποστολής, με αρμοδιότητας ών το περιεχόμενον είναι: διάφορον των αρμοδιοτήτων των λοιπών θέσεων, ως είναι: αι έπιτελικαι: θέσεις αι στελεχούμεναι: δια συμβούλων και συνεργατών της Διοικήσεως και δια την επάνδρωσιν των οποίων άπαιτούνται: ειδική επιστημονική ειδικείσεις ως και ίκανότης και έμπειρία ανταποκρινόμεναι: εις την ίδιαζούσαν φύσιν και άποστολήν των θέσεων τούτων (παρβλ. υπ' αριθ. 404/1976 πρακτ. επεξερ. Συμβ. Έπικρ.).

Ός προς την κατηγορίαν των θέσεων τεχνικού προσωπικού ύπεστηρίχθησαν ήδη, τρεις διαφορετικαι: γνώμαι (παρβ. ως άνω πρακτικόν). Κατά την μίτην εις αυτό υπάγονται: άπαντες οι τεχνικοί, έξαιρέσει: των κεκτημένων πτυχίον Άνωτάτης Σχολής, κατ' άλλην γνώμη εις αυτό υπάγονται: μόνον οι μη επιστήμονες τεχνικοί διαφόρων ειδικοτήτων (μηχανοτεχνίται, οικοδόμοι: κλπ.), κατά τρίτην δε το προσωπικόν τούτο, έν όψει: του κατά την έννοιαν του Συντάγματος επιδιωκόμενου σκοπού διεურύσεως των δυνατοτήτων προσλήψεως μη μονίμων υπαλλήλων, προς αντιμετώπισιν των συγχρόνων ανάγκων του κρατικού μηχανισμού, υπάγονται: άπαντες οι άνήκοντες εις τον Τεχνικόν κατά κοινήν κείραν, κλάδον, είτε πρόκειται: περί κατόχων πτυχίου οιασδήποτε σχολής (άνωτάτης, μέσης, κατωτέρας) είτε περί προσόντων ειδίλης έμπειρίας.

Ός προς το υπό του έδ. γ' του άρθρου 1 του σχεδίου προσωπικόν, περί ου ειδικώτερον διαλαμβάνουν αι διατάξεις του Κεφαλαίου Δ' θεόν να σημειωθ ή ότι: πέραν των άνωτέρω δύνανται να προβλεφθή υπό του νόμου, μη κωλυόμενου έν τούτω υπό του Συντάγματος, επί σκοπώ καλύψεως ανάγκων έμφανιζομένων πέραν εκείνων αι όποιαι προβλέπονται: υπό της παρ. 3 του άρθρου 103 του Συντάγματος, ή χρησιμοποιήσεις (πρόσληψις) υπό των δημοσίων υπηρεσιών δι' ώρισμένου χρόνου ή προς εκτέλεσιν ώρισμένης εργασίας μισθωτών έν γένει: επί σχεσει: εργασίας ιδιωτικού δικαίου μη, κωλυόμενων υπό τας συνθήκας τούτας υπαλληλικών, υπό των εν τω Συντάγματι: έννοιαν, ιδιότητα, καθόσον εις την περίπτωσιν τούτην ή νομοθετική ρύθμισις περιορίζεται: έν τη ουσία, εις την διάθεσιν

ἐκ τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγεγραμμένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὠρισμένων ἔργου πιστώσεων τῶν ἀναγκῶν πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν ἀμοιβῆς τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου χρησιμοποιουμένων μισθωτῶν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀνεξαρτήτως τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προβλέψεως τῆς εἰς ὡς ἄνω περιπτώσεως ἐδωρήθη σκόπιμον ὅπως καὶ περὶ τοῦ προσωπικοῦ τούτου διαλάβῃ σχετικὰς διατάξεις τὸ σχέδιον, ὡς θέματος συναφοῦς πρὸς τὰ διὰ τῶν λοιπῶν διατάξεων ρυθμιζόμενα.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προεκτεθειτῶν σκέψεων, ἧτοι τῆς ὑπάρξεως τριῶν διαφορετικῶν εἰδῶν ἀναγκῶν τὰς ὁποίας ἡ Διοίκσις καλύπτει διὰ προσωπικοῦ ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου, διετέθη ἀναλόγως τὸ περιεχόμενον τοῦ σχεδίου. Οὕτως αἱ διατάξεις τοῦ περὶ οὗ πρόκειται σχεδίου νόμου κατατάσσονται εἰς πέντε ἐν συνόλῳ κεφάλαια.

Τὸ πρῶτον κεφάλαιον (ἄρθρον 1—2) διαλαμβάνει τὰς γενικὰς διατάξεις.

Τὸ δεύτερον κεφάλαιον (ἄρθρον 3—8) διαλαμβάνει τὰς διατάξεις περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ προσλαμβανομένου διὰ τὴν κάλυψιν ἀπροβλέπτων καὶ ἐκτετακτῶν ἀναγκῶν.

Τὸ τρίτον κεφάλαιον (ἄρθρον 9—50) διαλαμβάνει τὰς διατάξεις αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὸ προσωπικὸν τὸ προσλαμβανόμενον εἰς ὀργανικὰς θέσεις διὰ τὴν κάλυψιν διαρκῶν ἀναγκῶν.

Τὸ τέταρτον κεφάλαιον (ἄρθρα 51—56) διαλαμβάνει διατάξεις περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ προσλαμβανομένου διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν προσωαίων ἀναγκῶν.

Τὸ πέμπτον, τέλος, κεφάλαιον (ἄρθρα 57—60) διαλαμβάνει τὰς τελικὰς καὶ μεταβατικὰς διατάξεις.

Ἐπὶ τῶν κατ' ἰδίαν διατάξεων ἐκάστου κεφαλαίου ἐκτίθενται τὰ ἀκόλουθα:

α) Ἐπὶ τοῦ πρώτου Κεφαλαίου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλέπονται αἱ περιπτώσεις ἀναγκῶν διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις προσωπικοῦ διὰ συμβάσεως ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου συμφώνως πρὸς τὴν προεκτεθειτὴν διάκρισιν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου διευκρινίζεται ἡ ἔννοια ὠρισμένων ὄρων χρησιμοποιουμένων εἰς τὸ σχέδιον. Σημειοῦται ἐνταῦθα ὅτι ὅπου ὑφίσταται εἰς τὸ σχέδιον παραπομπὴ εἰς τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα νοεῖται, ὡς διευκρινίζεται εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὁ Ν. 1811/51 ὡς εὖτος ἐκάστοτε ἰσχύει καὶ συνεπῶς προκειμένης ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος σχεδίου ἐπὶ τῶν Ὄργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως δὲ ἐφαρμοσθῆν αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 1811/51 καὶ οὐχὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἀντιστοίχου Κώδικος Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων.

β) Ἐπὶ τοῦ δευτέρου Κεφαλαίου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθορίζεται ἡ ἔννοια τῶν ἀπροβλεπτῶν καὶ ἐκτετακτῶν ἀναγκῶν διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ὁποίων κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 103 τοῦ Συντάγματος, ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις προσωπικοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ὠρισμένου χρόνου. Κατεβλήθη προσπάθεια ὥστε ἡ ἔννοια τῶν ἀπροβλεπτῶν καὶ ἐκτετακτῶν ἀναγκῶν νὰ εἶναι ἀρκούντως εὐρεῖα ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχουν δυσχέρεια εἰς τὴν Διοίκησιν κατὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τειούτων καταστάσεων.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθορίζεται ἡ ἀνωτάτη διάρκεια τῆς ἀπασχολήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ προσλαμβανομένου διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἀπροβλεπτῶν καὶ ἐκτετακτῶν ἀναγκῶν. Ἐν ὄψει τοῦ σκοποῦ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 103 τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς φύσεως τῶν ἀναγκῶν τῶν ὁσίων σκοπεῖται ἐν προκειμένῳ ἡ κάλυψις, ἐκρίθη ὅτι ὡς

ἀνωτάτη διάρκεια ἀπασχολήσεως δεῖν νὰ εἶναι τὸ δωδεκάμηνον. Ὡς ἀρετήρια ὑπολογισμοῦ τῆς προθεσμίας ταύτης ὠρισθῆν ἡ ἐμφανισθῆν ἀνάγκη καὶ τοῦτο ἵνα ὑπάρχῃ σταθερὸν σημεῖον ὑπολογισμοῦ τῆς πρὸς ἀποφυγὴν καταβολεῖσεως τῶν διατάξεων τοῦ κεφαλαίου τούτου τοῦ σχεδίου ὅσον καὶ τῆς προρρηθείσης συνταγματικῆς διατάξεως.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 5 ρυθμίζονται ἅπαντα τὰ θέματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διαδικασίαν προσλήψεως τοῦ προσωπικοῦ τούτου. Ἐλήφθη ἰδιαίτερα μέριμνα ὥστε ἡ σχετικὴ διαδικασία νὰ εἶναι σύντομος καὶ κατὰ τὸ δυνατόν εὐκαμπτος, διὰ νὰ ἀποφεύγονται πολλαὶ γραφειοκρατικαὶ διατυπώσεις, ἐν ὄψει τοῦ ἐπιπέδου χαρακτῆρος τῆς προσλήψεως τοῦ συγκεκριμένου τούτου προσωπικοῦ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἀπροβλεπτῶν καὶ κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν. Διευκρινίζεται ἐν προκειμένῳ, ὅτι ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ σχεδίου παρέχεται εὐδείως ἐκ τοῦ νόμου ἐξουσιοδότησις πρὸς τὰ οἰκεία ὄργανα διὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων καὶ κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν, χωρὶς νὰ ὑφίσταται ἀνάγκη νὰ προβλεπῆται ἡ τοιαύτη πρόσληψις εἰς τὰς οἰκείας ὀργανικὰς διατάξεις ἐκάστης ὑπηρεσίας.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθορίζονται τὰ τοῦ χρόνου ἐργασίας τοῦ ἐν λόγῳ προσωπικοῦ τὰ τῆς ἀπασχολήσεως αὐτοῦ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἀργίας καὶ τὰ τῆς ὑπερωριακῆς ἐργασίας αὐτοῦ. Καὶ ἐν προκειμένῳ ἐλήφθη μέριμνα, ὥστε ἡ ὅλη ρύθμισις νὰ εἶναι ἐλαστικὴ, ἵνα μὴ παρεμβάλωνται ἐμπόδια εἰς τὰς οἰκείας ὑπηρεσίας ἐν τῇ ἀντιμετώπισει ἀπροβλεπτῶν καὶ κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ρυθμίζονται τὰ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσλαμβανομένου προσωπικοῦ, διὰ τῆς παραπομπῆς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1198/72.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8.

Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καθορίζονται τὰ τῆς ἀπολύσεως τοῦ ἐν λόγῳ προσωπικοῦ. Ἐν ὄψει τοῦ σκοποῦ τῆς προσλήψεως τοῦ προσωπικοῦ τούτου προβλέπεται ἡ αὐτοδικαία λύσις τῆς συμβάσεως ἐργασίας εὐθύς ὡς συμπληρωθῆν ὁ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς προσλήψεως καθοριζόμενος χρόνος ἢ ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἀνωτάτου χρονικοῦ ὁρίου ἀπασχολήσεως ὅπερ, ὡς ἐλέγχθη, διὰ τοῦ ἄρθρου 4 ὀρίζεται εἰς δωδεκάμηνον μὴ καταβαλλομένης εὐδείας, συνεπεία τῆς ἀπολύσεως, ἀποζημιώσεως εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦτο. Περαιτέρω ἐπιτρέπεται πρὸς διαστάσεις τοῦ συμφέροντος τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἡ ἐκ μέρους αὐτῶν καταγγελία τῆς συμβάσεως ἐργασίας ὅποτεδήποτε διὰ σπουδαίων λόγων.

Ἐν ὄψει δὲ τοῦ ἐπιτακτικοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀναγκῶν αἱ ὁποῖαι ἀντιμετωπίζονται ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ τούτου ὀρίζεται ρητῶς ὅτι ἀδικαιολόγητος ἀποχὴ ἐκ τῆς ἐργασίας ἐπὶ τρεῖς τοῦλάχιστον συνεχεῖς ἡμέρας θεωρεῖται ὡς καταγγελία τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἐκ μέρους τοῦ προσλαμβανομένου.

γ) Ἐπὶ τοῦ Τρίτου Κεφαλαίου.

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ κεφαλαίου τούτου, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐξετέθη, ρυθμίζονται τὰ θέματα τοῦ προσωπικοῦ τοῦ προσλαμβανομένου εἰς ὀργανικὰς θέσεις διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν διαρκῶν ἀναγκῶν τῆς Διοικήσεως. Πρόκειται διὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 103 τοῦ Συντάγματος, ἧτοι εἰδικῶν ἐπιστημονικῶν ὡς καὶ τεχνικῶν ἢ ἐσθητικῶν προσωπικοῦ ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου. Αἱ διατάξεις συνεπῶς τοῦ κεφαλαίου τούτου σκοποῦν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς εἰς τὴν προρρηθείσαν συνταγματικὴν διατάξιν ἐπιταγῆς περὶ τοῦ διὰ τοῦ νόμου καθορισμοῦ τῶν ἐγγυήσεων ὑφ' ἃς τελεῖ τὸ προσωπικὸν τοῦτο.

Ἐν ὄψει τοῦ ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου προορίζεται νὰ καταλάβῃ ὀργανικὰς θέσεις καὶ νὰ ἐξυπηρετῆ διαρκῶς ἀνάγκης τῆς ἐν εὐρείᾳ ἔννοια Δημοτικῆς Διοικήσεως καὶ ἐπὶ πλέον ἡ σχέσις αὐτοῦ πρὸς τὸ Κράτος ἢ τὸ οἰκείον ν.π.δ.δ., ἂν καὶ ἰδιωτικοῦ δικαίου, συγγενεῖ κατὰ φύσιν πρὸς τὴν

λέγει τούδε γνωστήν υπαλληλικήν σχέσιν του δημοσίου δικαίου. εκρίθη ότι, απο απόθεως θεμάτων υπηρεσιακής καταστάσεως πρέπει και το προσωπικόν τούτο να υπαχθή κατά βάση εις καθιερωσ παραδόντων προς το ίχρον επί των εις τον Υπαλληλικόν Κώδικα υπαγομένων δημοσίων υπαλλήλων και υπαλλήλων ν.π.δ.δ. Ούτως, ως αρεστέρα και πλαισίον της γενόμενης ρυθμίσεως ελήφθησαν αι αντίστοιχοι διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικος και υιοθετήθησαν ότι βεβαίως εκρίθησαν ότι συμβιβάζονται προς την ιδιόζουσαν φύσιν του εν λόγω προσωπικού και τας απαιτούμενας περί τούτου ίδιαι ρυθμίσεις.

Περαιτέρω, ο όγκος της ύλης του εν λόγω κεφαλαίου κατέστησεν αναγκαίαν την κατατάξιν αυτής εις επτά τμήματα προς τον σκοπόν εμμενίσεως των επί μέρους ενότητων του εν λόγω κεφαλαίου. Ούτω, το τμήμα Α' (άρθρον 9) καταλαμβάνει γενικήν ρήτραν περί της υπηρεσιακής καταστάσεως του προσωπικού τούτου, το Τμήμα Β' ρυθμίζει: τὰ των προϋποθέσεων και της διαδικασίας προσλήψεως. Το Τμήμα Γ' τας υποχρεώσεις και δικαιώματα, το Τμήμα Δ' τας μεταβολάς της υπηρεσιακής καταστάσεως. Το Τμήμα Ε' τὰ του Πειθαρχικού δικαίου. Το Τμήμα ΣΤ' τὰ της λύσεως της συμβάσεως εργασίας και της αποζημιώσεως και τέλος το Τμήμα Ζ' διαλαμβάνει διατάξεις περί των ειδικών συμβούλων και συνεργατών μελών της Κυβερνήσεως.

Επί των κατ' ίδιαν διατάξεων εκάστου τμήματος αναφερόμεθα εὐθύς αμέσως.

Επί του Τμήματος Α'.

Επί του άρθρου 9.

Διά του άρθρου τούτου τίθεται ο γενικός κανών ότι το ίδιόν επιστημονικόν, ως και τεχνικόν ή βοηθητικόν προσωπικόν επί σχέσει ιδιωτικῶν δικαίων δια τὴν αντιμετώπισιν διαρκῶν ἀναγκῶν της Διοικήσεως διέπεται ως προς τὰ θέματα της υπηρεσιακής του καταστάσεως ὑπὸ των διατάξεων του κεφαλαίου Γ'. Ἐν προκειμένῳ διευκρινίζεται, ότι διὰ το προσωπικόν τούτο των διαρκῶν ἀναγκῶν δὲν παρέχεται διὰ των διατάξεων του σχεδίου ἀπ' εὐθείας δικαίωμα προσλήψεως. Ἡ πρόσληψις τοιούτου προσωπικού τελεῖ ὑπὸ των προϋποθέσεων ότι εις τὰς οικείας ὀργανικὰς διατάξεις εκάτης υπηρεσίας προβλέπονται: αι αντίστοιχοι θέσεις.

Επί του Τμήματος Β'.

Επί του άρθρου 10.

Διά του άρθρου τούτου καθορίζονται τὰ προσόντα προσλήψεως του προσωπικού του εν λόγω κεφαλαίου κατ' ἀναλογίαν προς τὰ ἰσχύοντα διὰ τὸς μονίμους δημοσίου πολιτικούς διοικητικούς υπαλλήλους.

Επί του άρθρου 11.

Διά του άρθρου τούτου ὀρίζεται ὁ τρόπος πληρώσεως των ἑσεων του ειδικῶν επιστημονικῶν, ως και του τεχνικῶν ή βοηθητικῶν προσωπικῶν κατ' ἀναλογίαν ὡσαύτως προς τὰ ἰσχύοντα ἐπὶ δημοσίων υπαλλήλων με τὴν διαφορὰν ότι ἐν προκειμένῳ και προς ἀποφυγὴν δυσχερειῶν εις τὴν ἀπὸ μέρος της διοικήσεως ἐξέυρεσιν τοιούτου προσωπικῶν δὲν τίθεται: ὡς κανὼν ὁ διαγωνισμός, ἀλλὰ προβλέπεται ἡ διὰ ἀγωνισμοῦ ή ἐπιλογῆς πλήρωσις των θέσεων, της κρίσεως εφ' ἣν ἐκάστη περίπτωση: ἀκολουθητέου τρόπου προσλήψεως ἀριμενῆς εις τὸν Ὑπουργὸν Προεδρίας Κυβερνήσεως κατὰ γνώμην της παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Προεδρίας Κυβερνήσεως λειτουργούσης Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Διαγωνισμῶν. Διευκρινίζεται: ἡ ἐν προκειμένῳ παρεμβολή της Κεντρικῆς Επιτροπῆς Διαγωνισμῶν ἀπαιτεῖται: και ἐκ του λόγου ὅπως ευνεστει κατὰ περίπτωσιν και ἡ συνταγματικότης των διατάξεων αι ὁποῖαι: προβλέπουν τὴν πρόσληψιν και τὰς θέσεις ὃ ἐν λόγω προσωπικῶν αι ὁποῖαι εἶναι: διάσπαρτοι: εις πολλα νομοθετήματα των οικείων υπηρεσιῶν, τὸ πλεῖστον δὲ ὅτων ἔχουσι ἐκδοθῆ πολὺ πρὸ της ἰσχύος του νέου Συντάματος και ἐν τῇ πράξει ἀντιμετωπίζονται: καθῆμερινῶς ποι-

κίλαι: περιπτώσεις ἀντισυνταγματικότητος των τοιούτων διατάξεων.

Επί του άρθρου 12.

Διά του άρθρου τούτου προσδιορίζεται ἡ διαδικασία του διαγωνισμοῦ ή της ἐπιλογῆς κατ' ἀναλογίαν ἐπίσης προς τὰ ἰσχύοντα διὰ τὸς μονίμους δημοσίου υπαλλήλους.

Επί του άρθρου 13.

Διά του άρθρου 13 καθορίζονται: τὰ ὄργανα τὰ ὁποῖα ἐκδίδου τὴν προᾶξιν προσλήψεως.

Επί του άρθρου 14.

Διά του άρθρου τούτου προβλέπεται: ρητῶς ἡ δυνατότης και οἱ λόγοι: ἀνακλήσεως της περι: προσλήψεως πρᾶξεως.

Επί του άρθρου 15.

Διά του άρθρου 15 εἰσάγεται: ὁ θεσμός της δοκιμαστικῆς υπηρεσίας, ὁ ὁποῖος ἰσχύει διὰ τὸς μονίμους διοικητικούς υπαλλήλους, και ἐπὶ του προσωπικῶν του κεφαλαίου τούτου, ἐν ὄψει της φύσεως αὐτοῦ, ότι δηλαδή ἀπ' ἐνός μὲν κατέχει ὀργανικὰς θέσεις, ἀπ' ἐτέρου δὲ ἐξυπηρετεῖ παγίως ἀνάγκας της Διοικήσεως και ὡς ἐπὶ τούτου κατὰ συνταγματικὴν ἐπιταγήν: διὰ ἀπολύτη των ἐγγυήσεων του παρόντος σχεδίου. Ὡς ἐκ τούτου εκρίθη: σκόπιμον: ότι πρὸν ἢ τὸ ἐν λόγω προσωπικόν υπαχθῆ εις τὰς ἐγγυήσεις τὰς ὁποῖαις τὸ σχέδιον τούτο παρέχει. Ἔδει: νὰ ἐκτιμηθῆ κατὰ πόσον δύναται: νὰ ἀνταποκριθῆ εις τὰς προσδοκίας της υπηρεσίας ἐν σχέσει προς τὴν ἐκτέλεσιν των καθήκοντων διὰ τὰ ὁποῖα προσλαμβάνεται. Συνεπῶς τὸ ἐν λόγω προσωπικόν πρέπει: νὰ διανύη μίαν δοκιμαστικὴν περίοδον ἐνός ἔτους μετὰ τὴν λήξιν της ὁποῖας διὰ ἀποφασίζονται ὑπὸ του οικείου υπηρεσιακοῦ συμβουλίου ἐάν δύναται: νὰ συνεχίσῃ παρέχον τὰς υπηρεσίας του ἢ δέον νὰ ἀπολυθῆ. Δεδομένου, ότι τὸ Σύνταγμα δὲν πειτεῖται: διάκρισιν εις τὴν παράγρ. 3 του άρθρου 103 αὐτοῦ, ἐν σχέσει προς τὴν διάρκειαν της ἀπασχολήσεως του προσωπικῶν, γίνεται δεκτὸν: ότι τούτο δύναται: νὰ προσλαμβάνεται: εἴτε ἐπ' ἀδριστον: εἴτε ἐπὶ ὀρισμένον χρόνον και ὡς ἐκ τούτου δὲν ὑπῆχθησαν: εις τὸν θεσμὸν της δοκιμαστικῆς υπηρεσίας οἱ προσλαμβανόμενοι: διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν παγίων μὲν ἀναγκῶν, ἀλλὰ διὰ διάρκειαν ἀπασχολήσεως μικροτέρας των δύο ἐτών.

Επί του Τμήματος Γ'.

Επί του άρθρου 16.

Διά του άρθρου 16 γίνεται: γενικὴ παραπομπή, ὡς προς τὰ καθήκοντα, τὸς περιορισμούς και τὴν ἀπικτὴν εὐθύνην του προσωπικῶν τούτου, εις τὰ ἰσχύοντα ἐπὶ δημοσίων υπαλλήλων ἀποκλεισθέντος μόνον του κωλύματος της ἐντοπιότητος, τὸ ὁποῖον εκρίθη: ότι: δὲν πρέπει: νὰ ἰσχύη, διὰ τὸ προσωπικόν τούτο, τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστὸν, δὲν ἰσχεῖ διοικήσιν. Ρυθμίζεται ὡσαύτως εις τὴν παρ. 2 του άρθρου τούτου και τὸ θέμα της μερικῆς ἀπασχολήσεως του προσωπικῶν προς διευκόλυνσιν των υπηρεσιῶν, καὸ ὅσον, ὡς εἶναι γνωστὸν, εις τινὰς υπηρεσίας και ἰδίως: μικρὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου παρίσταται: ἀνάγκη: προσλήψεως προσωπικῶν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν παγίων ἀναγκῶν, πλην ὅμως ὁ ὄγκος των σχετικῶν εργασιῶν δὲν δικαιολογεῖ τὴν πλήρη και ἡμέραν ἀπασχολήσιν του προσωπικῶν.

Επί του άρθρου 17.

Διά του άρθρου τούτου ρυθμίζονται: τὰ της ὑπερωριακῆς ἀπασχολήσεως του εν λόγω προσωπικῶν ή ὁποῖα ἐπιτρέπεται: μόνον: διὰ τὴν περίπτωσιν ἀντιμετωπίσεως ἐκτάκτων και ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν, ἐφαρμοζόμενων: κατὰ τὰ λοιπὰ, διὰ λόγους τῆς ἑνεαίων ἀρχῶν ὡς προς τὰ κατ' εἰδικότητα ἰσχύοντα ἀνώτατα ὄρια ὑπερωριακῆς ἀπασχολήσεως, των διατάξεων της εργατικῆς νομοθεσίας.

Επί του άρθρου 18.

Διά του άρθρου 18 ὀρίζεται, διὰ λόγους ὡσαύτως ἐνόητος ρυθμίσεως, ότι: αι ἀποδοχαί του προσωπικῶν τούτων καθορίζονται: κατὰ τὰς διατάξεις του Ν.Δ. 1198/1972. Ἐπίσης

καθορίζονται: τὰ τῆς ἀξίωσης πρὸς λήψιν ἀποδογῶν ὡς καὶ τὸ δικαίωμα δι' ἀμοιβήν. ἐπ' ὅσον ἡ μὲ ἀπασχολήσεως τοῦ δὲν ὀφείλεται εἰς ὑπατιότητα τοῦ.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 19.

Διὰ τοῦ ἀρθρου τούτου ὀρίζεται, ὅτι: δὲν ὀφείλονται ἀποδογαὶ διὰ μὴ παροχτὴν ἐργασίας. ἐξ ὑπατιότητας τοῦ προσωπικοῦ ὡς καὶ αἱ περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας διατηρεῖ τούτο τὴν ἀξίωσιν ἐπὶ τῶν ἀποδογῶν, λόγῳ ἀποχτῆς ἐκ τῆς ἐργασίας, συνεπεῖα ἀνυπατίτου κωλύματος.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 20.

Διὰ τοῦ ἀρθρου τούτου προσδιορίζονται αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ προσωπικοῦ εἰς περιπτώσιν κωλύματος παροχτῆς τῆς ἐργασίας τοῦ.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 21.

Διὰ τοῦ ἀρθρου τούτου ὀρίζεται τὸ ἀρμόδιον ὄργανον περικοπῆς τῶν ἀποδογῶν ὡς καὶ ἡ τήρητέα διαδικασία αὐτῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 22.

Διὰ τοῦ ἀρθρου τούτου καθορίζεται: εἰς δώδεκα μῆνας ὁ βασικὸς χρόνος ἀπασχολήσεως μετὰ τὸν ὁποῖον τὸ προσλαμβανόμενον προσωπικὸν δικαιοῦται κανονικῆς ἀδείας, συμφῶνως πρὸς γενικῶς ἰσχύουσιν ἐν προκειμένῳ ρυθμίσιν ὅσον εἰς τὸν Ἑπαλληλικὸν Κώδικα (ἀρθρον 75 παρ. 3) ὅσον καὶ τὴν ἐργατικὴν νομοθεσίαν (ἀρθρον 2, Α.Ν. 539/1945).

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 23.

Διὰ τοῦ ἀρθρου τούτου καθορίζεται ἡ διάρκεια τῆς κανονικῆς ἀδείας τὴν ὁποίαν κατ' ἔτος δικαιοῦται τὸ προσωπικὸν τούτο κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ἰσχύοντα ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων ἐφαρμοζομένων μάλιστα, κατὰ τὴν παράγρασον 2 τοῦ ἐν λόγῳ ἀρθρου, τῶν διατάξεων τοῦ Ἑπαλληλικοῦ Κώδικος περὶ κανονικῶν ἀδειῶν, διὰ τὰ θέματα τὰ ὁποῖα δὲν ρυθμίζονται εὐθέως ὑπὸ τοῦ παρόντος σχεδίου. Ἐν προκειμένῳ διευκρινίζεται, ὅτι: εἰς τὴν ρύθμισιν τοῦ ἐν λόγῳ θέματος, ὡς καὶ εἰς ἕτερα, δὲν γίνεται διάκρισις τοῦ ἐν λόγῳ προσωπικοῦ εἰς ὑπαλληλικὸν καὶ ἐργατικόν, ὡς συμβαίνει: εἰς τὴν ἐργατικὴν νομοθεσίαν, ἀρ' ἑνὸς μὲν γάριν ἀπλουτεῦσεως τῶν σχετικῶν ρυθμίσεων, ἀρ' ἑτέρου δὲ συνεπεῖα τῆς ἰδιαζούσης φύσεως τοῦ προσωπικοῦ τούτου, θεωρουμένου κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθρου 103 τοῦ Συντάγματος, ὡς οἰοεῖ δημοσιεῦπαλληλικὸν προσωπικόν, καθ' ὅσον ἐὰν δὲν προεβλέπετο ἡ πρόσληψις τούτου, αἱ ἀντίστοιχοι ἀνάγκαι: θὰ ἐκαλύπτοντο διὰ τῆς πρόσληψεως μονίμων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 24.

Διὰ τοῦ ἀρθρου τούτου προβλέπεται: ρητῶς ἡ περιπτώσιν χορηγήσεως ἀδείας ἄνευ ἀποδογῶν εἰς τὸ ἐν λόγῳ προσωπικόν, καθ' ὅσον τὸ θέμα τούτο πολλακῶς ἐν τῇ πράξει ἀπησχόλησε τὰς ὑπηρεσίας καὶ ἔχει ὀδηγήσει: εἰς διασπορικὰς ρυθμίσεις ἐν ὅσῃ: τῆς ἐλλείψεως ρητῆς διατάξεως προβλεπούσης τὴν τοιαύτην περιπτώσιν.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 25.

Διὰ τοῦ ἀρθρου τούτου προβλέπεται: ἡ δυνατότης χορηγήσεως εἰς τὸ ἐν λόγῳ προσωπικόν ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας διαρκείας ἑνὸς ἔτους. Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἔχουσα σκόπιμον τὴν παροχτὴν τῆς εὐχερείας ταύτης πρὸς διευκόλυνσιν τῆς Διοικήσεως νὰ ἐπιτυγχάνη τὴν ἱκανοποίησιν ἐιδικῶν ἀναγκῶν τῆς διὰ τῆς ἐξειδικεύσεως ἡ ἄλλας εἰδικῆς καταστάσεως τοῦ ἐν λόγῳ προσωπικοῦ, ἐν ὅσῃ: καὶ τοῦ γεγονότος ὅτι: καὶ ὁ περὶ ἐπιμορφώσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων νόμος 292/75 προβλέπει: τὴν δυνατότητα ἐπιμορφώσεως τοῦ ἐπὶ συμβάσει προσωπικοῦ.

Ἐπὶ τοῦ Τμήματος Ε'.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 26.

Διὰ τοῦ ἀρθρου τούτου ρυθμίζεται: ἀρ' ἑνὸς μὲν τὸ θέμα τῆς τοποθετήσεως, ἀρ' ἑτέρου δὲ τὸ τῆς μεταθέσεως τοῦ προ-

σωπικοῦ τούτου καὶ καθορίζονται: ἡ διαδικασία καὶ τὰ εἰ- κεία ὄργανα.

Ἐν προκειμένῳ διευκρινίζεται, ὅτι: καὶ τὸ προσωπικόν τούτο, τὸ ὁποῖον, ὡς ἐλέγχθη, ὑπηρετεῖ εἰς ὀργανικὰς θέσεις καὶ δι' αὐτοῦ ἐξυπηρετοῦνται: πάγια ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας, δέον νὰ ὑπόκειται: εἰς μεταθέσιν διὰ τὴν ἐξυπηρετήσιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας, τιθεμένης ὡς ἐγγυήσεως τῆς ἡτιολογημένης γνώμης τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 27.

Διὰ τοῦ ἀρθρου τούτου προβλέπεται: ἡ δυνατότης ἀποσπάσεως τοῦ ἐν λόγῳ προσωπικοῦ, ἀλλὰ μόνον πρὸς καλύψιν ἐξαιρετικῆς ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης καὶ: διὰ τὸ πολὺ μῆνας καὶ τούτο, διότι: ἡ ἀπόσπασις, ὡς μέτρον ἔκτακτον, δὲν πρέπει: νὰ ἀρεθῇ ἀπεριόριστον καὶ νὰ ἐξελεγχθῇ εἰς πάγιον τρόπον πληρώσεως τῶν ἀναγκῶν τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν. Δεδομένου ἐξ ἄλλου ὅτι: ἡ ἀπόσπασις γίνεται: δι' ἀποφάσεως τοῦ ὀργανοῦ τὸ ὁποῖον εἶναι ἀρμόδιον διὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ προσωπικοῦ τούτου, συνάγεται: ὅτι: ἡ ἀπόσπασις νοεῖται: εἰς ὑπηρεσίαν ὑπαγομένην εἰς τὸ αὐτὸ ὄργανον.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 28.

Διὰ τοῦ ἀρθρου τούτου ρυθμίζεται: τὸ θέμα τῆς ἀπλῆς μετακινήσεως τοῦ ἐν λόγῳ προσωπικοῦ ἀπὸ θέσεως εἰς θέσιν τῆς αὐτῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 29.

Διὰ τοῦ ἀρθρου τούτου προβλέπεται ἡ τήρησις ἀτομικῶν φακέλων καὶ ἡ σύνταξις ἐκθέσεων οὐσιαστικῶν προσόντων, διὰ τὸ ἐν λόγῳ προσωπικόν, παρεχομένης ἅμα ἐξουσιοδοτήσεως ὅπως τὰ περὶ τὰ θέματα ταῦτα ζητήματα ρυθμιζοῦν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως κατὰ τρόπον ἐνιαῖον δι' ἅπαν τὸ ἐν λόγῳ προσωπικόν.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 30.

Διὰ τοῦ ἀρθρου τούτου καθορίζονται: τὰ ἀρμόδια διὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐν λόγῳ προσωπικοῦ ὑπηρεσιακὰ συμβούλια, ὡς τοιαῦτα δὲ θεωροῦνται: τὰ ὑπηρεσιακὰ συμβούλια τῶν οἰκειῶν ὑπηρεσιῶν, ἀπορρογομένης οὕτω τῆς δημοσιουργίας νέων, ἰδίων συμβουλίων διὰ τὸ ἐν λόγῳ προσωπικόν.

Ἐπὶ τοῦ Τμήματος Ε'.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 31.

Τὸ ἀρθρον 31 διὰ μὲν τῆς παρ. 1 παρέχει: τὴν ἔννοιαν τοῦ πειθαρχικοῦ ἀδικήματος κατὰ τὰ γενικῶς παραδεδομένα κριτήρια, διὰ δὲ τῆς παρ. 2 προσδιορίζει: τὴν πηγὴν τῶν καθυπερκόντων τοῦ ἐν λόγῳ προσωπικοῦ, ἐκ τῆς παραβάσεως τῶν ὁποῖων τίκεται: ἡ πειθαρχικὴ εὐθύνη.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 32.

Τὸ ἀρθρον 32 περιλαμβάνει: ἐνδεικτικὴν ἀπαρίθμησιν τῶν πειθαρχικῶν παραπτώματων κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ π.δ. 760/1976.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 33.

Τὸ ἀρθρον 33 ἀπαριθμεῖ: τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς. Ἐν ὅσῃ: τῆς νομικῆς φύσεως τῆς προκειμένης συμβάσεως ἐργασίας ὡς σύμφωνος τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, στερουμένης τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς μονιμότητος, ἐξωαρθήθησαν προσεωρῶτερα: αἱ ποιναὶ τῆς ἐπιπλήξεως, τοῦ προστίμου καὶ τῆς προσωρινῆς παύσεως, ἐνῶ διὰ τὴν περιπτώσιν ἐαρέων παραπτώματων, τὰ ὁποῖα εἰς τὸ δημοσίον δικαίον θὰ ἐδικαιολογοῦν: τὴν ποινήν τῆς ὀριστικῆς παύσεως, προσκοίθη ἡ διέξοδος τῆς καταγγελίας τῆς συμβάσεως διὰ σπουδαῖον λόγον (παρ. 2).

Ἐπὶ τῶν ἀρθρων 34 ἕως 37.

Τὰ ἀρθρα 34 ἕως 37 προνοοῦν: περὶ τῶν πειθαρχικῶν δικαιοδοσιῶν, εἰρηεῖς τῶν ὁποῖων εἶναι: κατὰ τὸ ἀρθρον 34 οἱ πειθαρχικῶς προϊστάμενοι ἀπαριθμούμενοι λεπτομερῶς εἰς τὸ ἀρθρον 35 καὶ τὰ ὑπηρεσιακὰ συμβούλια τῶν οἰκειῶν ὑπηρεσιῶν, ὡς ταῦτα ὀρίζονται: εἰς τὸ ἀρθρον 30 τοῦ σχεδίου (ἀρθρ. 37).

Επί του άρθρου 38.

Το άρθρον 38 καθίστασι ως μοναδικόν ένδικον μέσον καθ' ύστατων περιστασίων άποράσεων την έσσην, άποκλειομένων τώ λοιπών εις τούς μονίμους δημοσίους υπαλλήλους παρεχόμενων ένδικων μέσων. Η τοιαύτη, όμως, έλλειψις άναπληροῦται επαρκώς έν τής δυνατότητος τών τιμωρουμένων να προσφέρουν εις τή πολιτικά δικαστήρια δι' άγωγής διωκόντος είτε τās συνειδικά προστίμου ή προσωρινής παύσεως παρακατηθείσας άπορίσας, είτε άποζημίωσιν έν συνδρομή τών όρων τών άρθρων 105 και 106 του Εισαγωγικού του Αστικού Κώδικος Νόμου, όποτε ή νομική και ούσιαστική δικαιολόγησις τής επιβληθείσης ποινής δά ύπόκειται εις τόν προσήκοντα δικαστικόν έλεγχον.

Επί του άρθρου 39.

Τό άρθρον 39 προνοεί περί τής συμπληρωματικής εφαρμογής του π. 3/τος 760/1976, ιδίαι εις τό πεδίοη τής κινήσεως τής πειθαρχικής δίωξεως, τής άνακρίσεως και τής τηρητέας διαδικασίας.

Επί του Τμήματος ΣΤ'.

Επί του άρθρου 40.

Διά του άρθρου τούτου καθορίζονται αι περιπτώσεις λύσεως τής συμβάσεως εργασίας του έν λόγω προσωπικού κατ' αναλογίαν, άφ' ενός μόν προς τούς λόγους λύσεως τής δημοσιοπαλληλικής σχέσεως κατά τās οικείας διατάξεις του Ύπαλληλικού Κώδικος, άφ' ετέρου δέ προς την ιδιόζουσαν φύσιν του έν λόγω προσωπικού ως τοιούτου επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου. Ούτως, ως λόγοι λύσεως τής συμβάσεως εργασίας του προσωπικού τούτου έθνεωρήθησαν α) ή θάνατος, β) ή έκπτωσης, γ) ή απόλυσις, δ) ή καταγγελία τής συμβάσεως εργασίας και ε) ή λήξις του χρόνου διαρκείας τής συμβάσεως.

Επί του άρθρου 41.

Διά του άρθρου τούτου καθορίζονται οι λόγοι δι' ούς έπέρχεται ή έκπτωσης.

Επί του άρθρου 42.

Διά του άρθρου τούτου έξειδικεύονται αι περιπτώσεις άπολύσεως του έν λόγω προσωπικού. Ούτως, ως λόγοι άπολύσεως καθορίζονται: α) ή συμπλήρωσις όριου ηλικίας, β) ή άναίτιος ύπηρεσιακή άνεπάρκεια, γ) ή άνικανότης, σωματική ή πνευματική και δ) ή κατάργησις θέσεως.

Επί του άρθρου 43.

Διά του άρθρου τούτου ρυθμίζεται ή απόλυσις λόγω όριου ηλικίας, ως τοιούτου καθορισθέντος του 65ου έτους, ως ισχύει γενικώς και διά τούς δημοσίους υπαλλήλους. Τό όριο όμως τούτο ηλικίας δύναται να παρατείνεται κατ' άνώτατον όριον μέχρι του 70ου εις περιπτώσεις καθ' ας ή μισθωτός δέν θεμελιού δικαιώμα συντάξεως. Η διάταξη αυτή κρίνεται άναγκαία προς τόν σκοπόν όπως οι άπάμχοι τής εργασίας μή αντιμετωπίζον κοινωνικά προβλήματα μετά την άποχωρήσιν των εκ τής Ύπηρεσίας. Περαιτέρω, ρυθμίζεται ή τρόπος ύπολογισμού τής ηλικίας και ή σχετική διαδικασία.

Επί του άρθρου 44.

Διά του άρθρου τούτου ρυθμίζεται ή περίπτωσης άπολύσεως δι' άνάτιον ύπηρεσιακήν άνεπάρκειαν κατά την αντίστοιχον διάταξιν του άρθρου 186 του Ύπαλληλικού Κώδικος.

Επί του άρθρου 45.

Διά του άρθρου τούτου ρυθμίζεται ή περίπτωσης άπολύσεως δι' σωματική ή πνευματικήν άνικανότητα, ώς αύτως κατ' αναλογίαν προς τās ισχύοντα διά τούς μονίμους δημοσίους υπαλλήλους (άρθρον 184 του Υ.Κ.).

Επί του άρθρου 46.

Διά του άρθρου τούτου ρυθμίζεται ή περίπτωσης άπολύσεως λόγω καταργήσεως θέσεως και αντιμετωπίζονται τās σχετικά διαδικαστικά και ούσιαστικά προβλήματα, τās όποιαι δύν

ναται να δημιουργηθούν εις τοιαύτας περιπτώσεις, έν όψει και τής επί του όμοίου θέματος νομολογίας του Συμβουλίου τής Επικρατείας, έν τή περιπτώσει κατάργήσεως θέσεων μονίμων δημοσίων υπαλλήλων.

Επί του άρθρου 47.

Διά του άρθρου τούτου τίθεται ή γενική ρήτρα, ότι επιτρέπεται όποτεδήποτε ή καταγγελία τής συμβάσεως εργασίας διά σπουδαίον λόγον και αναφέρονται ένδεικτικώς περιπτώσεις συνιστώσαι σπουδαίον λόγον. Διευκρινίζεται ότι τό άρθρον τούτο αναφέρεται εις την περίπτωσην καταγγελίας γενομένης από πλευράς τής ύπηρεσίας και ούχι του άπασχολουμένου. Περαιτέρω ρυθμίζονται τās σχετικά διαδικαστικά θέματα.

Επί του άρθρου 48.

Διά του άρθρου τούτου ρυθμίζεται ή από πλευράς του άπασχολουμένου καταγγελία τής συμβάσεως εργασίας, δύναμένης να γίνη όποτεδήποτε. Έν προκειμένω εκρίθη σκοπίμον, ότι πρέπει να παρασχεθή εις τόν άπασχολουμένον τό δικαίωμα τούτο, ως προκειμένου περί δημοσίων υπαλλήλων ισχύει τό δικαίωμα τής παραιτήσεως εκ τής σκέψεως ότι πλέον σίμωωνον προς την φύσιν τής σχέσεως εργασίας του έν λόγω προσωπικού είναι τό δικαίωμα καταγγελίας και ούχι παραιτήσεως.

Επί του άρθρου 49.

Διά του άρθρου τούτου ρυθμίζονται λεπτομερώς αι περιπτώσεις και αι προϋποθέσεις, ως και τό ποσόν, άφρημένως, τής καταβαλλομένης αποζημιώσεως εις τό προσωπικόν τούτο έν περιπτώσει λύσεως τής σχέσεως εργασίας του διά τινα τών έν τώ νόμω άναφερομένων λόγων. Διά την ρύθμισιν του παρόντος άρθρου ελήφθησαν ύπ' όψιν τόσον τās ισχύοντα εις τόν χώροη τής εργατικής νομοθεσίας, όσον και αι ύφιστάμεναι επί όμοίων περιπτώσεων διατάξεις, άφορώσαι τούς ύπηρετούντας εις τό δημόσιον και τās νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ως επίσης και ή νομολογία τών δικαστηρίων.

Επί του Τμήματος Ζ'.

Επί του άρθρου 50.

Διά του άρθρου τούτου ρυθμίζονται τās τής προσλήψεως και έν γενεί άπασχολήσεως ειδικών συμβούλων ή συνεργατών, κατά τρόπον σύμφωνον προς την φύσιν τών ύπ' αύτών έκτελουμένων καθηκόντων και την ιδιόζουσαν σχέσηιν έμπιστοσύνης ή όποια έξυπακούεται ύπάρχουσα μεταξύ τών έν λόγω ειδικών συμβούλων ή συνεργατών και του προσλαμβάνοντος τούτου μέλους τής Κυβερνήσεως. Ός εκ τούτου, καίτοι τό προσωπικόν τούτο ύπηρετεί εις όργανικās θέσεις και έξυπηρετεί παγίας ανάγκας, εκρίθη έν τούτοις, ότι έδει να υπαχθή εις ίδιον καθεστώς, καθ' όσον δέν δά συνειδάζεται προς την φύσιν αύτου ή ύπαγωγή του εις όλας τās έγγυήσεις τās προβλεπομένης εις τό κεφάλαιον Γ' του σχεδίου, δι' ούς λόγους και προεκρίθη ή έξαιρέσις αύτου από τών διατάξεων του κεφαλαίου τούτου και ή ρύθμισις τών περί του προσωπικού τούτου θεμάτων εις ίδιον άρθρον, όπερ είναι τό άρθρον 50. Διευκρινίζεται ότι τό άρθρον τούτο δέν παρέχει δικαίωμα προσλήψεως ειδικών συμβούλων ή συνεργατών, αλλά δέν τό τοιούτον δικαίωμα ως και αι σχετικά θέσεις να προβλέπωνται ύπό ίδίων κατά περιπτώσεων διατάξεων.

Διευκρινίζεται ώς αύτως, ότι εις τās διατάξεις του άρθρου τούτου έμπίπτουν μόνον οι ειδικοί σύμβουλοι ή συνεργάται: οι προσλαμβάνόμενοι ειδικώς διά την έξυπηρετήσιν τών μελών τής Κυβερνήσεως εις την άκτισην τών καθηκόντων των και συνεπώς δέν υπάγονται εις τās διατάξεις αύτας οι ύπό τών διαφόρων ύπηρεσιών προσλαμβάνόμενοι σύμβουλοι και συνεργάται: οι όποιοι αναλόγως τής ιδιότητός των, ως ειδικών έπιστημόνων ή ού, ως έξυπηρετούντων παγίας ανάγκας τών ύπηρεσιών ή προκαίρους τοιαύτας, δά υπάγονται ένδεχομένως εις τās λοιπάς διατάξεις του σχεδίου.

δ) 'Επί του Τετάρτου Κεφαλαίου.

'Επί του άρθρου 51.

Διά του άρθρου τούτου τίθεται η γενική ρήτρα, ότι τα της προσλήψεως και υπηρεσιακής καταστάσεως του προσωπικού του προσλαμβανόμενου δια την αντιμετώπισιν παροδικών αναγκών, ήτοι: του προσωπικού της περιπτώσεως γ' του άρθρου 1 του σχεδίου, ρυθμίζονται υπό των διατάξεων του κεφαλαίου τούτου. Διευκρινίζεται και εν προκειμένω ότι δια του άρθρου τούτου δεν παρέχεται απ' ευθείας δικαίωμα προσλήψεως τούτου προσωπικού, αλλά δεόν η πρόσληψις αυτή να προβλέπεται υπό των οικείων οργανικών διατάξεων εκάστης υπηρεσίας.

'Επί του άρθρου 52.

Διά του άρθρου τούτου ρυθμίζεται ο τρόπος της προσλήψεως του προσωπικού κατά παραπομπήν προς το άρθρον 5 του σχεδίου.

'Επί του άρθρου 53.

Διά του άρθρου τούτου ρυθμίζεται ο χρόνος εργασίας του εν λόγω προσωπικού ωσούτως κατά παραπομπήν εις το άρθρον 6 του σχεδίου.

'Επί του άρθρου 54.

Διά του άρθρου τούτου ρυθμίζονται τα των αποδοχών του εν λόγω προσωπικού κατά την διαδικασίαν του άρθρου 5 ν.δ. 1198/72.

'Επί του άρθρου 55.

Διά του άρθρου τούτου προσδιορίζεται η ανώτατη διάρκεια της απασχολήσεως του εν λόγω προσωπικού. Διευκρινίζεται, εν προκειμένω, ότι το προσωπικόν τούτο, το προσλαμβανόμενον δια την κάλυψιν παροδικών αναγκών των υπηρεσιών, δεν δύναται να παραμένη επί μακρόν εις την υπηρεσίαν, καθ' όσον ωσώ δημοιουργείται πρόβλημα πραγματικής άξυναμίας απολύσεως του εν λόγω προσωπικού και, ως εν τή πράξει: άπεδείχθη, τίθεται εκάστοτε θέμα μονιμοποιήσεώς του εν τή υπηρεσία, πράγμα το όποιον δεόν να άπορευχθή. 'Ως εκ τούτου, δια μέν τας περιπτώσεις των εποχικών ή άλλων περιοδικών αναγκών εκρίθη, ότι η απασχόλησις του εν λόγω προσωπικού δεν πρέπει να υπερβαίνη τους πέντε μήνας, ενώ προκειμένου περί των λοιπών προχαιρών αναγκών, ήτοι: αναγκών αι' όποιαι: δεν έχουν εποχικών ή περιοδικών χαρακτήρα, εκρίθη, ότι το εν έτος είναι άρκετόν δια την αντιμετώπισιν των τούτων προχαιρών καταστάσεων. 'Εν τούτοις ίνα μη υπάρξουν δυσχερείαι εις τας υπηρεσίας δια την αντιμετώπισιν κυρίως τεχνικών ή άλλης φύσεως έργων προβλέπεται η δυνατότης ανανέσεως της συμβάσεως κατ' έτος και μέχρι τεσσάρων το πολύ έτων, αλλά μόνον δια το προσωπικόν το προσλαμβανόμενον δια προχαιρούς ανάγκας, ήτοι: ανάγκας παροδικάς άλλας εκτός των εποχικών ή περιοδικών. Μετά την συμπλήρωσιν του εν λόγω χρονικού όριου το προσωπικόν τούτο απολύεται άνευ άποζημιώσεως. 'Οσούτως, κατά παραπομπήν εις το άρθρον 8 του σχεδίου επιτρέπεται η καταγγελία της συμβάσεως εργασίας του εν λόγω προσωπικού δια σπουδαίον λόγον.

'Επί του άρθρου 56.

Διά του άρθρου τούτου ρυθμίζονται τα θέματα της τοποθετήσεως, μεταθέσεως, άποσπάσεως και μετακινήσεως του εν λόγω προσωπικού κατά παραπομπήν εις τα άρθρα 26, 27 και 28 του σχεδίου.

'Επί του Πέμπτου Κεφαλαίου.

'Επί του άρθρου 57.

Διά των διατάξεων της παραγράφου 1 σκοπεύεται η αναλογική εφαρμογή, του άρθρου 43 περί όριου ηλικίας και επί των ήδη υπηρετούντων και υπερβάτων το όδον έτος της ηλικίας των.

'Ομοίως δια των διατάξεων της παραγράφου 2 προβλέπεται ότι δι' όσας περιπτώσεις δεν όρίζεται άλλως εις τας διατάξεις του σχεδίου εφαρμόζεται συμπληρωματικώς η εργατική νομοθεσία. Η θέσπισις της διατάξεως ταύτης εκρίθη άπαραίτητος εν όψει και του γεγονότος ότι ο παρών νόμος άποτελεί εν είδος κώδικος καταστάσεως του επί συμβάσει προσωπικού του Δημοσίου, Νομικών Προσώπων και των 'Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως, ο όποιος συντάσσεται δια πρώτην φορά, μη ύφισταμένω προηγούμενω όμοίου νομοθετήματος. Η ποικιλία εξ άλλου και η άνομοιομορφία των ύφισταμένων ρυθμίσεων της κειμένης νομοθεσίας τόσο δια τους εργαζομένους εις τον ιδιωτικόν όσον και εις τον δημόσιον τομέα επιβάλλουν την ύπαρξιν της ασφαλιστικής ρήτρας του εν λόγω άρθρου.

'Επί του άρθρου 58.

Διά του άρθρου τούτου, προς άποφυγήν έρμηνευτικών προβλημάτων, διευκρινίζεται ρητώς, ότι το επί σχέσει ιδιωτικού δικαίου προσωπικόν της Προεδρίας της Δημοκρατίας, της Βουλής των 'Ελλήνων, του εις την άλλοδαπήν προσωπικού του 'Υπουργείου 'Εξωτερικών ως και το άλλοδαπών προσωπικόν του δημοσίου και των νομικών προσώπων το προσλαμβανόμενον βάσει ειδικών κατά περίπτωσιν διατάξεων δεν έμπίπτει εις τας διατάξεις του παρόντος σχεδίου.

'Επί του άρθρου 59.

'Επειδή δια των διατάξεων του δευτέρου κεφαλαίου του σχεδίου ρυθμίζεται εξ ολοκλήρου το θέμα της προσλήψεως προσωπικού δια την αντιμετώπισιν άπροβλέπτων και κατεπειγουσών αναγκών, συμβώνως προς την παράγραφον 2 του άρθρου 103 του Συντάγματος, προβλέπεται εις το άρθρον 59, ότι οιαδήποτε προγενεστέρα διάταξις προβλέπουσα περί του αυτού θέματος παύει ισχύουσα.

'Επί του άρθρου 60.

Διά του άρθρου τούτου τίθεται η συνήθης ρήτρα, ότι πάσα διάταξις, αντικειμένη εις τον παρόντα νόμον καταργείται.

Εν 'Αθήναις τή 24 Φεβρουαρίου 1979

Ο: 'Υπουργοί:

Προεδρίας Κυβερνήσεως
Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Οικονομικών
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

'Εργασίας
Κ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

'Εσωτερικών
ΧΡ. ΣΤΡΑΤΟΣ